

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.002 van 2 juni 1998
in de zaak A. 77.979/XII-1217.**

In zake : de Provincie WEST-VLAANDEREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. COOLSAET,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Belgiëlei 159

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de provincie WEST-VLAANDEREN op 23 maart 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 21 januari 1998 waarbij het besluit van 27 november 1997 van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende vaststelling van de jaarwedde van de leden van de bestendige deputatie wordt vernietigd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste-Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. COOLSAET, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste-Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Overwegende dat de provincieraad van West-Vlaanderen op 27 november 1997 besloten heeft artikel 1, eerste lid, van het provincieraadsbesluit van 30 januari 1997 houdende vaststelling van het geldelijk statuut van de leden van de bestendige deputatie met ingang van 15 juli 1997 als volgt te wijzigen:

"De jaarwedde van de leden van de Bestendige Deputatie wordt vastgesteld op 2.650.000 fr (index 138,01). Deze wedde is onderworpen aan dezelfde koppeling aan het indexcijfer van de consumptieprijzen als de wedden van het niet-onderwijzend provinciepersoneel".

Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, met het besluit van 21 januari 1998

waarvan thans de schorsing wordt gevorderd, dat besluit vernietigd heeft;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij stelt een dubbel nadeel te ondergaan; dat zij vooreerst betoogt dat de provincie "in de media en talloze persberichten" ten onrechte afgeschilderd wordt als een overheid "die afbreuk doet aan het algemeen beleid van de hogere overheden (...) en die het eigen financieel belang zou dienen ten koste van de werkgelegenheid", dat die publieke afkeuring en minachting blijft duren en dat het moreel nadeel dat aldus geleden wordt "niet zonder meer" hersteld zal worden door een vernietigingsarrest omdat "tegen die tijd (...) de publieke opinie hier geen aandacht meer zal aan besteden"; dat zij vervolgens uiteenzet dat "uit de besluitvorming van de Vlaamse overheid een gebrek aan respect (blijkt) voor de beleidsvrijheid van de territoriaal gedecentraliseerde besturen" en dat "zonder snelle tegenspraak deze tendens gemeengoed dreigt te worden" zodat de grondwettelijk gegarandeerde autonomie van de provincies en de gemeenten "onder vuur (komt) te liggen en (dreigt) te worden uitgehold"; dat zij dienaangaande verduidelijkt dat de bestreden beslissing als een precedent kan beschouwd worden om de "bestuurlijke interactie (tussen de Vlaamse overheid en de gedecentraliseerde besturen) niet met

wederkerig respect voor elkaars bevoegdheden en autonomie (te laten verlopen)";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt: in het algemeen zijn de twee aspecten van het aangevoerde nadeel niet met precieze gegevens gestaafd; het moreel nadeel wordt in de regel hersteld door een gunstig annulatiearrest en de verzoekende partij toont niet aan dat ook in dit geval geen annulatiearrest kan afgewacht worden: uit de berichten in de media blijkt geen "afkeuring of minachting" voor de provinciale overheid en de verwijzing naar een "algemeen klimaat van minachting voor politieke organen" is te vaag of kan zeker niet door een schorsingsarrest voorkomen worden; de beweerde precedentwaarde ten aanzien van het ingrijpen door het Vlaamse Gewest op de beleidsvrijheid van de organen van de provincies verhuult alleen maar de wens van de verzoekende partij om spoedig een uitspraak ten gronde te bekomen, maar dat gegeven vormt op zich geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel; aannemen dat een contentieux over de verhoging van een vergoeding voor zijn aangestelden aanleiding kan zijn tot een onherstelbaar moreel nadeel in hoofde van het bestuur komt neer op een complete uitholling van het begrip moeilijk te herstellen ernstig nadeel en heeft tot gevolg dat elk geschil met betrekking tot de uitoefening van het administratief toezicht per definitie dringend is;

3.3.1. Overwegende dat met de vordering de verzoekende partij, een publiekrechtelijke rechtspersoon, zich verzet tegen een beslissing van de toezichthoudende overheid waarbij een financieel voordeel gegeven aan de leden van zijn bestuursorgaan teniet gedaan wordt; dat zij het nadeel situeert op het algemeen vlak van de vernietiging door de toezichthoudende overheid van een beslissing van een territoriaal gedecentraliseerd en autonoom optredend bestuur;

Overwegende dat, indien in beginsel de vernietiging van een zijner beslissingen in hoofde van het gedecentraliseerd bestuur een moreel belang doet ontstaan om bij de Raad van State de vernietiging van die toezichtsbeslissing te vorderen, zulks nog niet betekent dat het bestuur er ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel als bedoeld in artikel 17, § 2, van de Raad van State-wet van ondervindt; dat dat slechts het geval zal zijn wanneer uit bijzondere gegevens blijkt dat het nadeel dat wordt geleden een ruimere dimensie heeft dan de met elke vernietigingsbeslissing verbonden blijf van afkeuring van het gevoerde beleid en dat een later komende vernietiging dat nadeel niet meer zal kunnen goedmaken;

3.3.2. Overwegende dat in dit geval de Raad van State moet vaststellen dat de door de verzoekende partij aangevoerde argumenten niet het vereiste, het belang bij het annulatieberoep overstijgende, karakter hebben om in haren hoofde het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te onderkennen;

Overwegende vooreerst dat de Raad niet overtuigd is van de juistheid van de bewering van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing haar het imago oplevert van een bestuur dat eigengereid het financieel eigenbelang vooropstelt en dat zulks de afkeuring en de minachting van het publiek tot gevolg heeft; dat zulks in elk geval niet blijkt uit de door haar overgelegde bewijselementen, te weten een aantal persartikelen, die wel stellen dat "er een fikse ruzie" ontstaan is tussen de minister en de bestendig afgevaardigden over wat de laatstgenoemden als een "billijke" eis beschouwen en dat de "gedeputeerden de weddeverhoging (...) op hun buik (mogen) schrijven" maar die in wezen niet meer zijn dan een ge vulgariseerde krantenuiteenzetting over het kader waarin de verwerende partij haar algemene toezichtsbevoegdheid in dit geval

uitgeoefend heeft; dat alleen met een sterke overdrijving een oorzakelijk verband kan gelegd worden tussen dergelijke uiteenzetting en de afkeuring en minachting van het publiek voor de provinciale overheden die de verzoekende partij vaststelt;

Overwegende vervolgens, wat betreft de door de verzoekende partij geuite vrees voor de precedent-waarde die aan de bestreden beslissing zal worden gehecht -meer bepaald ten aanzien van het verregaande ingrijpen door de hogere overheid in de provinciale autonomie-, dat dat aspect van het nadeel zo algemeen geformuleerd is dat het tegen ongeveer elke beslissing van de toezichthoudende overheid kan ingeroepen worden; dat, verondersteld dat het concreter gestaafd zou kunnen worden, de vrees voor een nieuw gelijkaardig optreden van de verwerende geen nadeel betreft dat voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing maar gewoon een argument om spoedig een uitspraak te bekomen over de wettigheid van de opstelling van de verwerende partij, wat geen nadeel is dat een schorsing van tenuitvoerlegging rechtvaardigt;

3.3.3. Overwegende derhalve dat de Raad van State in de uiteenzetting van de verzoekende partij geen elementen vindt die erop wijzen dat het beweerde nadeel niet deugdelijk hersteld zal worden door een vernietigingsarrest,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee juni 1900 achtennegentig, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

A. VANDENDRIESSCHE.